

Eliasz - numer czternaście

Prorocka paralela: od millerystów do Future for America w duchu Eliasza

Jeff Pippenger

2023-10-21

W czasie końca, w 1798 roku, prorocze poselstwo o rzece Ulaj z rozdziałów ósmego i dziewiątego Księgi Daniela zostało odpieczętowane, a William Miller został powołany w duchu i mocy Eliasza, aby ogłosić bliskość sądu Bożego.

Dane było Williamowi Millerowi i jego współpracownikom głosić ostrzeżenie w Ameryce. Ten kraj stał się ośrodkiem wielkiego ruchu adwentowego. Właśnie tutaj proroctwo pierwszego poselstwa anielskiego znalazło swoje najbardziej bezpośrednie wypełnienie. Pisma Millera i jego współpracowników dotarły do odległych krajów. Dokądkolwiek na świecie dotarli misjonarze, posyłano radosną wieść o rychłym powrocie Chrystusa. Daleko i szeroko rozchodziło się poselstwo wiecznej ewangelii: „Bójcie się Boga i oddajcie Mu chwałę, gdyż nadeszła godzina Jego sądu”. Wielki bój, 368.

W czasie końca, w roku 1989, prorocze poselstwo rzeki Hiddekel z rozdziałów dziesiątego do dwunastego Księgi Daniela zostało odpieczętowane, a Future for America została wzbudzona w duchu i mocy Eliasza, aby ogłosić bliskość Bożego sądu.

Millerowcy ogłosili otwarcie sądu, a Future for America ogłasza zamknięcie sądu. Ramy prorocze millerowców obejmowały dwie spustoszące potęgi: pogaństwo, a następnie papieństwo. Ramy prorocze Future for America obejmują trzy spustoszące potęgi: pogaństwo, po nim papieństwo, a następnie odstępczy protestantyzm.

Milleriści zaczęli jako Filadelfia i przeszli do Laodycei. Future for America zaczęła jako Laodycea i przechodzi w Filadelfię. Przejście Millerystów z Filadelfii do Laodycei było związane ze śmiercią Eliasza i jego poselstwem o przysiędze Mojżesza. Przejście Future for America jest związane ze śmiercią i zmartwychwstaniem Eliasza i Mojżesza w jedenastym rozdziale Apokalipsy.

Na początku sądu w roku 1844 millerowcy wypełnili dzieło Eliasza na Górze Karmel. U kresu sądu, przy prawie niedzielnym, ruch Future for America wypełni dzieło Eliasza na Górze Karmel. W historii ruchu millerowskiego trzy kamienie milowe sześćdziesięcioletniego proroctwa, wskazane w Księdze Izajasza, rozdziale siódmym, wersecie ósmym, zostały powtórzone, gdy dwa narody zostały połączone w jeden naród, aby ustanowić protestancki róg bestii wychodzącej z ziemi z trzynastego rozdziału Apokalipsy. W historii Future for America te trzy kamienie milowe tych samych sześćdziesięciu pięciu lat powtarzają się, gdy dwa narody łączą się, aby utworzyć róg republikanizmu, który mówi jak smok.

Pierwszym z tych trzech kamieni milowych w proroczej historii Future for America był czas końca w 1989 roku. Drugim był 11 września 2001 roku, a trzecim będzie wkrótce nadchodząca ustawa niedzielna. W historii millerystów sekwencja kamieni milowych zidentyfikowanych w siódmym

rozdziale Księgi Izajasza była odwrócona względem sekwencji kamieni milowych w historii Izajasza. W historii Future for America sekwencja jest zgodna z pierwszą wzmianką o sześćdziesięciu pięciu latach, choć na końcu nie ma już żadnego elementu czasu. Od 22 października 1844 roku każde zastosowanie czasu proroczego jest szatańskim zwiedzeniem.

Prorocze uzasadnienie zachowania kolejności trzech kamieni milowych, tak jak są przedstawione w siódmym rozdziale Księgi Izajasza, w przeciwieństwie do ich odwróconej kolejności w historii millerystów, częściowo opiera się na zasadzie pierwszej wzmianki. Porządek sześćdziesięciu pięciu lat po raz pierwszy jest wzmiankowany w siódmym rozdziale Księgi Izajasza i choć, gdy w ruchu czasu końca następuje ostateczne wypełnienie proroczej historii przedstawionej tymi latami, nie ma już elementu okresu sześćdziesięciu pięciu lat, trzy kamienie milowe są wciąż rozpoznawalne i zachowują kolejność jak w historii Izajasza.

Drugim uzasadnieniem zachowania pierwotnej kolejności kamieni milowych jest związek z historią ruchu millerowskiego, w której dopełnił się okres sześćdziesięciu pięciu lat, oraz ciągłość między ruchem millerowskim a ruchem Future for America. Historia ruchu millerowskiego była początkiem, a Future for America jest zakończeniem.

Ruch Millerytów zakończył się w 1863 roku, gdy powstał prawnie zorganizowany Kościół Adwentystów Dnia Siódmego. Wtedy posłaniec Eliasza, który przybył w czasie końca w 1798 roku, kiedy odpieczętowano wizję rzeki Ulai, został uciszony i zapieczętowany. W 1989 roku, w czasie końca, kiedy odpieczętowano wizję rzeki Hiddekel, posłaniec Eliasza powrócił.

Trzecie uzasadnienie dla zachowania pierwotnej kolejności punktów orientacyjnych znajduje się w linii proroctwa, która odnosi się do bestii ziemskiej i jej dwóch rogów. W historii ruchu millerowskiego dwa narody zostały połączone, aby utworzyć róg protestantyzmu. W historii Future for America dwa rogi odstępczego protestantyzmu i odstępczego republikanizmu zostaną połączone, aby utworzyć jeden naród, który jest "obrazem bestii" i także "obrazem dla bestii". Dwa narody, które łączą się w końcowej historii, aby utworzyć pojedynczy róg kościoła i państwa, osiągają to wypełnienie przy prawie niedzielnym.

Kiedy obraz bestii zostaje w pełni rozwinięty, o zakończeniu tego procesu świadczy zdolność do uchwalenia prawa niedzielnego. Rozwój tego obrazu jest procesem rozciągniętym w czasie, natomiast znamię bestii jest punktem w czasie. Czas rozwijania tego obrazu jest przedstawiony przez czterdzieści sześć lat wznoszenia świątyni, od 1798 do 1844 roku. Róg republikański wznosi religijno-polityczną świątynię w okresie, gdy powstaje obraz bestii.

Rozwój obrazu bestii rozpoczął się proroczo 11 września 2001 roku. Tamten kryzys wyznaczył pojawienie się ustawy Patriot Act, co oznaczało zmianę w prawie konstytucyjnym z zasady prawa angielskiego na zasadę prawa rzymskiego. Prawo angielskie opiera się na zasadzie, że osoba jest niewinna, dopóki nie udowodni się jej winy, a prawo rzymskie — na zasadzie, że osoba jest winna, dopóki nie udowodni się jej niewinności.

Polityczna świątynia, która jest wznoszona od 11 września 2001 roku aż do ustanowienia prawa niedzielnego, jest także zilustrowana przez powstanie obrazu bestii. Czas proroczy nie obowiązuje

już, dlatego czterdzieści sześć lat, w których róg protestantyzmu wznosił świątynię duchową, obrazuje okres, a nie punkt w czasie, gdy róg republikanizmu wznosi swoją religijno-polityczną świątynię.

Trzy główne uzasadnienia dla zastosowania tej samej sekwencji trzech kamieni milowych w okresie sześćdziesięciu pięciu lat przedstawionych w siódmym rozdziale Księgi Izajasza są następujące: po pierwsze, zasada pierwszej wzmianki; 742 r. p.n.e., 723 r. p.n.e. i 677 r. p.n.e., a więc dziewiętnaście lat, a potem czterdzieści sześć lat. W historii millerystów było odwrotnie: 1798, 1844 i 1863, a więc czterdzieści sześć lat, a potem dziewiętnaście lat.

Drugim uzasadnieniem jest ciągłość przesłania o roli i dziele Eliasza. Eliasz przybył w czasie końca w 1798 roku, gdy Księga Daniela została odpieczętowana (Daniel 8:14), a następnie przybył na pojedynek na górze Karmel w latach 1840–1844, po czym w 1863 roku został zapieczętowany przez teologię zwyczajną i tradycji. Eliasz ponownie przybył w czasie końca w 1989 roku, gdy Księga Daniela została odpieczętowana. Proroczo dotarł do 11 września 2001 roku, gdzie rozpoczyna się pojedynek na górze Karmel, który dobiegnie końca wraz z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym. Ciągłość roli i dzieła Eliasza potwierdza sekwencję punktów orientacyjnych zidentyfikowanych w siódmym rozdziale Księgi Izajasza.

Kontekst dwóch rogów bestii z ziemi wskazuje, że oba rogi przechodzą z dwóch mocarstw w jedno: jeden na początku, a drugi na końcu szóstego królestwa prorocstwa biblijnego. Gdy na początku lub na końcu dwie laski zostają zebrane i złączone w jeden naród, są przedstawiane jako budujące na początku świątynię duchową, a na końcu religijno-polityczną świątynię duchową. Fałszywa świątynia jest obrazem świątyni papieskiej, w której papież zasiada w świątyni Boga i ogłasza się Bogiem.

Gdy Stany Zjednoczone przemówią jak smok w czasie wprowadzenia prawa niedzielnego, urzeczywistnią ten właśnie obraz, gdyż zbudują fałszywą świątynię, w której Kościół i państwo zostaną połączone w jeden kij, a Kościół będzie sprawował kontrolę nad tą relacją.

W siódmym rozdziale Księgi Izajasza prorok Izajasz wziął swojego syna, aby ogłosić przesłanie królowi Achazowi przy kanale górnego stawu, przy polu folusznika.

Wtedy Pan rzekł do Izajasza: Wyjdź teraz naprzeciw Achazowi, ty i twój syn, Sze'ar-Jaszub, na końcu kanału górnego zbiornika, na drodze do pola folusznika. Izajasz 7:3.

Słowo „shearjashub” znaczy „resztką powróci”. Resztką początkowego ruchu millerystów powróciła w ruchu Future for America w 1989 roku. Izajasz i jego syn reprezentują początek i koniec w swojej relacji jako ojciec i syn. Przekazują ducha Eliasza, który miał zwrócić serca ojców ku dzieciom i serca dzieci ku ojcom. Izajasz ogłaszał przesłanie Eliasza złemu królowi Achazowi. Wśród innych niegodziwych czynów Achaz znany jest z zamknięcia nabożeństw w sanktuarium i wzniesienia na jego miejscu kopii asyryjskiej świątyni.

Achaz miał dwadzieścia lat, gdy zaczął królować, i królował w Jerozolimie szesnaście lat; nie czynił tego, co słuszne w oczach Pana, swojego Boga, jak Dawid, jego ojciec. Przeciwnie, chodził drogą królów Izraela; nawet przeprowadził swojego syna przez ogień, według

obrzydliwości pogan, których Pan wypędził sprzed oblicza synów Izraela. I składał ofiary i palił kadzidło na wyżynach, na wzgórzach i pod każdym zielonym drzewem. Wtedy Resin, król Syrii, i Pekach, syn Remaliasza, król Izraela, wyruszyli przeciw Jerozolimie na wojnę; oblegli Achaza, lecz nie zdołali go pokonać. W tym czasie Resin, król Syrii, odzyskał Elat dla Syrii i wypędził Żydów z Elatu; Syryjczycy przyszli do Elatu i mieszkają tam aż do dziś. Wtedy Achaz wysłał posłów do Tiglat-Pilesera, króla Asyrii, mówiąc: Jestem twoim sługą i twoim synem. Przybądź i wybaw mnie z ręki króla Syrii i z ręki króla Izraela, którzy powstali przeciwko mnie. A Achaz wziął srebro i złoto, które znajdowało się w domu Pana oraz w skarbcach domu królewskiego, i posłał je jako dar królowi Asyrii. I król Asyrii go wysłuchał; gdyż król Asyrii wyruszył przeciwko Damazkowi, zdobył go, uprowadził jego lud w niewolę do Kir i zabił Resina. I król Achaz udał się do Damazku na spotkanie z Tiglat-Pileserem, królem Asyrii, i zobaczył ołtarz, który był w Damazku; i król Achaz posłał do kapłana Urijasza rysunek ołtarza oraz jego wzór, według całego jego wykonania. A kapłan Urijasz zbudował ołtarz według wszystkiego, co król Achaz posłał z Damazku; tak kapłan Urijasz wykonał go, zanim król Achaz wrócił z Damazku. A gdy król przybył z Damazku i zobaczył ołtarz, podszedł do ołtarza i złożył na nim ofiarę. I spalił swoją ofiarę całopalną i ofiarę pokarmową, wylał swoją ofiarę z płynów i pokropił na ołtarzu krwią swoich ofiar pojednania. I przeniósł także ołtarz z brązu, który stał przed Panem, z przedsionka domu, pomiędzy ołtarza a domu Pana, i postawił go po północnej stronie ołtarza. I król Achaz rozkazał kapłanowi Urijaszowi, mówiąc: Na wielkim ołtarzu spalaj poranną ofiarę całopalną i wieczorną ofiarę pokarmową, oraz ofiarę całopalną króla i jego ofiarę pokarmową, wraz z ofiarą całopalną całego ludu kraju, ich ofiarą pokarmową i ich ofiarami z płynów; i krop na nim całą krew ofiary całopalnej i całą krew ofiary. A ołtarz z brązu będzie dla mnie do zasięgania wyroczni. Tak uczynił kapłan Urijasz, zgodnie ze wszystkim, co rozkazał król Achaz. A król Achaz odciął obrzeża podstaw i zdjął z nich kadzie; a morze zdjął z brązowych wołów, które były pod nim, i postawił je na kamiennym bruku. A przykrycie na sabat, które zbudowano w domu, oraz zewnętrzne wejście królewskie odwrócił od domu Pana z powodu króla Asyrii. 2 Księga Królewska 16,2–18.

Król Asyrii reprezentuje króla północy, który jest symbolem papieństwa. Niegodziwy król Achaz był dosłownym przywódcą Judy, dosłownej ziemi chwalebnej. Gdy Izajasz i jego syn spotkali się z nim przy kanale górnego stawu, przy polu folusznika, z przesłaniem, że resztką powróci, niegodziwy król znajdował się w kryzysie wojny domowej między północą a południem. W tym kryzysie odrzucił przesłanie ofiarowane przez Boga przez proroka Izajasza i zwrócił się do dosłownego króla północy o ochronę.

Kontekst rozdziału 7 Księgi Izajasza ukazuje przywódcę duchowej Ziemi Chwalebnej, który w czasie wojny domowej zwraca się do papieństwa o sojusz, zamiast zwrócić się do Boga. Bunt Achaza przeciwko Bogu jest przedstawiony przez to, że odwiedza on króla północy i sporządza wzór świątyni boga króla północy, a następnie przesyła ten wzór świątyni arcykapłanowi w Jerozolimie, który następnie wznosi duplikat fałszywej świątyni na świętym terenie Bożego sanktuarium. Niegodziwy król Achaz reprezentuje państwo, a współpraca arcykapłana oznacza połączenie Kościoła i państwa.

Ten dosłowny bunt reprezentuje bunt przywódcy duchowej ziemi chwalebnej, który naśladuje kult papieża (króla północy) i znosi prawdziwy kult w Bożym sanktuarium. Bunt Achaza reprezentuje przywództwo Stanów Zjednoczonych, które wznosi fałszywą świątynię w ziemi chwalebnej, która jest kopią świątyni króla północy.

Proroczy kontekst siódmego rozdziału Księgi Izajasza przedstawia pierwsze sześćdziesiąt pięć lat bestii z ziemi, a jeszcze bardziej bezpośrednio okres końcowy tej bestii. Z tego proroczego kontekstu można zaczerpnąć wiele światła, lecz w tym miejscu po prostu stosujemy zasadę, że Chrystus ukazuje koniec rzeczy poprzez jej początek. Czynimy to zastosowanie nie tyle po to, by głęboko wnikać w implikacje historycznego kontekstu Izajasza 7. Wskazujemy, że gdy róg odstępczego republikanizmu łączy się z rogiem odstępczego protestantyzmu, jest to przedstawienie wzniesienia fałszywej świątyni.

Wzniesienie fałszywej świątyni, wzorowanej na świątyni króla północy, symbolizuje okres, w którym powstaje obraz bestii, i jest wielką próbą dla ludu Bożego, przez którą rozstrzygnie się ich wieczny los.

Pan wyraźnie mi ukazał, że obraz bestii powstanie, zanim zakończy się okres próby; ponieważ ma to być wielki sprawdzian dla ludu Bożego, przez który zostanie rozstrzygnięty ich wieczny los.

„To jest próba, którą lud Boży musi przejść, zanim zostanie zapieczętowany. Wszyscy, którzy dowiedli swojej wierności Bogu, zachowując Jego prawo i odmawiając przyjęcia fałszywego sabatu, staną pod sztandarem Pana Boga Jehowy i otrzymają pieczęć Boga żywego. Ci, którzy porzucą prawdę pochodzącą z nieba i przyjmą niedzielny sabat, otrzymają znamię bestii”
Komentarz Biblijny Adwentystów Dnia Siódmego, tom 7, 976.

Adwentyści Dnia Siódmego, którzy są laodycejskim "ludem Bożym", mają "wielką próbę", która ma miejsce przed zamknięciem czasu łaski. Jest to "próba", którą muszą zdać "zanim zostaną zapieczętowani". Pieczęć Boża i zamknięcie czasu łaski mają miejsce w momencie wprowadzenia dekretu niedzielnego. Powstawanie obrazu bestii następuje w okresie, który prowadzi do dekretu niedzielnego i w nim kulminuje. Obraz bestii i jego powstawanie to prawda, która zadecyduje o naszym wiecznym losie. Powstawanie tego obrazu zobrazowano jako połączenie dwóch kijów, aby utworzyć jeden naród. Połączenie dwóch kijów ma miejsce na początku historii Stanów Zjednoczonych, a następnie ponownie u jej kresu. Na początku połączono dwa kije, aby ustanowić róg protestancki, a na końcu zostają połączone dwa kije, aby ustanowić róg republikański.

W początkowym okresie historii, od 1798 do 1844 roku, wzniesiono świątynię protestanckiego rogu. Dziewiętnaście lat później pierwszy republikański prezydent republikańskiego rogu mówił jak baranek i w ten sposób rozpoczął proces wyzwolenia niewolników, ale przypłacił to życiem. Baranek Boży umarł na krzyżu, aby wyzwolić ludzkość z niewoli grzechu, ale kosztowało go to życie. Krzyż jest proklamacją emancypacyjną. W historii, gdy republikański róg wyzwalał niewolników, protestancki róg odrzucił prorocstwo o niewolnictwie. W historii prawa niedzielnego, gdy republikański róg na nowo ustanawia duchową niewolę, protestancki róg będzie ogłaszał orędzie, które uwalnia więźniów.

Ostatni prezydent republikańskiego rogu bestii z ziemi będzie mówił jak smok, a kiedy to uczyni, prawdziwy protestancki róg zostanie wzniesiony jak sztandar. To jest przedstawione typologicznie w dwóch rogach dosłownego i duchowego imperium Medo-Perskiego. Dosłowne imperium Medo-Perskie było drugim królestwem w prorocztwie biblijnym, a szóstym królestwem w prorocztwie biblijnym jest duchowe imperium Medo-Perskie. W Księdze Daniela baran Medo-Persji miał dwa rogi, tak jak Stany Zjednoczone, lecz drugi róg wyrósł jako ostatni.

Potem podniosłem oczy swoje i ujrzałem, a oto przed rzeką stał baran, mający dwa rogi; oba rogi były wysokie, lecz jeden był wyższy od drugiego, a ten wyższy wyrósł później. Daniela 8:3.

W proroczej historii bestii z ziemi i jej dwóch rogów róg protestancki został najpierw rozpoznany, lecz zamiast wznieść się i dokończyć dzieło, wycofał się na pustkowie laodycejskiej ślepoty. W historii, gdy republikański róg przemówi jak smok i wkrótce uchwali prawo niedzielne, prawdziwy protestancki róg zostanie wreszcie podniesiony jako sztandar. Jedynie ci laodycejscy Adwentyści Dnia Siódmego, którzy rozpoznają próbę reprezentowaną przez powstanie obrazu bestii, otrzymają pieczęć Bożą, gdy zamknie się czas łaski. Poselstwo, które identyfikuje ten proces próby, jest teraz odpieczętowane dla wszystkich, którzy pragną z niego skorzystać.

I przystąpił Eliasza do całego ludu i rzekł: Jak długo będziecie się chwiać na dwie strony? Jeżeli Pan jest Bogiem, idźcie za nim, a jeżeli Baal, idźcie za nim. A lud nie odpowiedział mu ani słowem. 1 Księga Królewska 18:21.